Тепер. Сьогодні. Зараз. Назавжди.
Кажу собі: дивись ув очі правді.
Твоє кохання — міллю битий прапор,
олжа роз'їла твій убогий дім.

Сьогодні. Зараз. Назавжди.
Тепер шлях відступу собі перетинаю,
із древка вутлий прапор я зриваю,
жену олжу з німих кімнат-печер.

Тепер. Сьогодні. Зараз. Назавжди
вирішую, що годі йти по колу,
любові, мов Великому Моголу,
не стану вже курить священний дим.

Сьогодні. Зараз. Назавжди.
Тепер відкрию серце спокою і волі,
лісам і горам, вітру в чистім полі,
дзеркальним плесам лагідних озер.

Кажу собі: небесних манн не жди,
іди вперед, радій мозольній праці.
У ній ти знайдеш і любов, і правду.
Тепер. Сьогодні. Зараз. Назавжди.